

Протокол

№

гр. София, 25.01.2022 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 27 състав,
в публично заседание на 25.01.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Цветанка Паунова

при участието на секретаря Цветанка Митакева, като разгледа дело номер **8071** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

След спазване на разпоредбите на чл. 142, ал. 1 ГПК, във връзка с чл. 144 от АПК, на именното повикване в 12.46 ч. се явиха:

Страните-редовно призовани.

ЖАЛБОПОДАТЕЛЯТ Р. К. Д. – редовно призован, се явява лично.

ОТВЕТНИКЪТ КОМИСИЯ ЗА ЗАЩИТА НА ЛИЧНИТЕ ДАННИ /КЗЛД/ - редовно призован, не изпраща представител.

ЗАИНТЕРЕСОВАНАТА СТРАНА [фирма] ГР. В. – редовно призована, не изпраща представител. По делото е постъпило становище от адв. В., с което заявява, че изцяло поддържа аргументите, изложени в писменото становище, подадено на 09.11.2021 г. Моли на [фирма] да бъдат присъдени разноските, претърпени в производството пред КЗЛД, както и разноските по настоящото дело, за което представя списък с разноски.

ЗАИНТЕРЕСОВАНАТА СТРАНА [фирма] – редовно призована, не изпраща представител

СГП не изпраща представител.

ЖАЛБОПОДАТЕЛЯТ – Моля да не се дава ход на делото, тъй като не съм могъл да се запозная с документите по делото.

СЪДЪТ счита, че не са налице процесуални пречки за даване ход на делото, тъй като видно от поставените резолюции върху молбата на жалбоподателя, СЪДЪТ е разрешил достъп до Единния портал за електронно правосъдие на 19.11.2021 г. В случай, че са били налице технически пречки за осигуряване на този достъп, жалбоподателят е разполагал с достатъчно време, за да се запознае на място с

материалите по делото.

С оглед на горното СЪДЪТ намира, че не са налице процесуални пречки за даване ход на делото, поради което

ОПРЕДЕЛИ:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО.

ДОКЛАДВА жалба на Р. К. Д. против решение № ППН-01-559/2020 г. от 01.07.2021 г. на Комисията за защита на личните данни, към която са приложени писмени доказателства.

ДОКЛАДВА постъпилата от ответника административна преписка, съгласно съпроводително писмо с изх. № ППН-01-559/2020 г.#32/10.08.2021 г.

ДОКЛАДВА писмен отговор от [фирма] от 09.11.2021 г.

ДОКЛАДВА молба от [фирма] от 24.01.2022 г., в която заявява, че се придържа към аргументите си от писмения отговор от 09.11.2021 г.

ДОКЛАДВА молба от [фирма], с която иска да бъдат присъдени в полза на дружеството направените съдебно-деловодни разноски.

ЖАЛБОПОДАТЕЛЯТ - Поддържам жалбата. Представям доказателства, изискани с разпореждане на съда. Моля да се приемат представените с жалбата и с административната преписка писмени доказателства.

СЪДЪТ по доказателствата

ОПРЕДЕЛИ:

ПРИЕМА представените с жалбата доказателства, както и доказателствата, съдържащи се в изпратената от ответника административна преписка.

ПРИЕМА представените в днешното съдебно заседание доказателства по опис, съгласно молба на жалбоподателя.

ЖАЛБОПОДАТЕЛЯТ - Нямам други доказателствени искания, няма да соча нови доказателства.

СЪДЪТ счете делото за изяснено от фактическа страна и

ОПРЕДЕЛИ:

ДАВА ХОД ПО СЪЩЕСТВО.

ЖАЛБОПОДАТЕЛЯТ – Обжалваното решение № ППН-01-559/2020 г. по описа на КЗЛД е класически пример за необоснован административен акт. Решението на КЗЛД се свежда до становището, че дружествата [фирма] и [фирма] са администратори на лични данни и като такива имат право да обработват лични данни, но в решението на КЗЛД няма и една дума по отношение на проблема, за който е сезирана. Съгласно принципите по чл. 5, т. 1, подточка „в“ на Регламент /ЕС 2016/679 от 27 април 2016 г. събирането и обработването на лични данни трябва да бъде сведено до минимум. КЗЛД е сезирана, защо след като събирането и обработването на лични данни трябва да бъде сведено до минимум, от мен са поискани документи, удостоверяващи едно и също обстоятелство – медицинската ми годност /без ограничения/ за работа като моряк по цялата дължина на река Д.. Това е служебната ми книжка, копие на която предадох на дружеството [фирма]. Според дружеството медицинското ми е изискано, за да се установи района ми на плаване, но тази информация е посочена в служебната книжка. Според дружеството медицинското ми е изискано, за да се

установи имам ли ограничения в годността ми за работа, но и тази информация е посочена в служебната книжка. В книжката пише – годен за работа без ограничения.

Съгласно чл. 1, т. 4 от Наредба №4 за документите, които са необходими за сключване на трудов договор, аз трябва да представя документ за медицински преглед, така е записано документ, не е писано медицина. Също така чл. 115, /7/, т. 4 от Наредба № 6 от 05.04.2012 г. за компетентност на морските лица в Р. България, трябва да представя документ, отново терминът е документ. Отново заявявам, че според принципите на Регламент /ЕС/2016/679 от 27 април 2016 г., събирането и обработването на лични данни трябва да бъде сведено до минимум. На стр. 6 в обжалваното решение КЗЛД посочва, че цитирам: „едни и същи по обем и вид лични данни се съдържат в медицинското свидетелство и в служебната книжка“. Но никъде в решението на КЗЛД не се посочва, защо изискването на едни и същи данни за едни и същи цели не нарушава въпросните принципи на Регламент /ЕС/2016/679 от 27 април 2016 г. Защо се пишат закони и правила, ако държавата няма воля те да се спазват? Учудващо неадекватно и непрофесионално на стр.7 от обжалваното решение на КЗЛД се цитира само част от писмото на ИА „Морска администрация“, че дружеството [фирма] е длъжно да изисква и съхранява данни за здравословната годност на наетите и работещите на корабите служители, но не цитира, че в същото това писмо на ИА „Морска администрация“ се посочва, че КЗЛД определя сигнала ми като несъстоятелен, но не посочва абсолютно никакви конкретни мотиви, защо и на какво основание службата по трудова медицина [фирма] има право да извърши оценка на риска на база изисканото ми медицинско свидетелство, издадено по Наредба № Н-11/30.04.2014 г. за определяне на изискванията за здравословната годност на морските лица в Република България. Изрично уточнявам, че медицинското свидетелство по Наредба № Н-11/30.04.2014 г. за определяне на изискванията за здравословната годност на морските лица в Република България, което ми е изискано от управителя на дружеството [фирма] с цел „оценка на риска“, е различно от медицинските свидетелства по Наредба № 3/27.02.1987 г. за задължителните предварителни и периодични медицински прегледи на работниците /за резултатите, от които службите по трудова медицина могат да извършват оценка на риска/.

КЗЛД е сигнализирано, че медицинското ми свидетелство е изискано, с цел службата по трудова медицина [фирма] да даде заключение, дали съм годен да работя като моряк. Но в медицинското ми свидетелство Транспортно диагностичен-консултативен център Т. Е. – Б. /клон Р. вече е дало заключение, че съм годен. Не съществува нормативно задължение след вече издадено заключение от Транспортно диагностичен консултативен център – Б./клон Р., че съм годен, службата по трудова медицина [фирма] да даде второ заключение. От 2017 г. се опитвам да разбера това. В обжалваното решение ни дума, ни вопъл, ни стон от страна на КЗЛД, защо и на какво основание службата по трудова медицина [фирма] трябва обработи информацията от медицинското ми, за да даде заключение, дали съм годен да работя като моряк, след като Т. Е. Б. /клон Р. вече е дало заключение, че съм годен.

Учудващо неадекватно и непрофесионално на стр. 7 от обжалваното решение КЗЛД цитира част от писмото на ИА „Морска администрация“, че дружеството [фирма] е длъжно да изисква и съхранява данни за здравословната годност на наетите и работещите на корабите служители, но не цитира, че в същото това писмо ИА „Морска администрация“ посочва, че КЗЛД определя сигнала ми като несъстоятелен, но не посочва абсолютно никакви конкретни мотиви, защо и на какво основание

службата по трудова медицина [фирма] има право да извършва оценка на риска на база изисканото ми медицинско свидетелство. Трета година обикалям министерствата. Целта на сигнала до Комисията ми е да получа някакъв отговор. Правя възражение за прекомерност на претендираното юрисконсултско възнаграждение, както и на претендирания адвокатски хонорар от заинтересованата страна.

СЪДЪТ ОБЯВИ, ЧЕ ЩЕ СЕ ПРОИЗНЕСЕ С РЕШЕНИЕ.

Протоколът изготвен в съдебно заседание, което приключи в 13.09 ч.

СЪДИЯ:

СЕКРЕТАР: